

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΝΘΡΩΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΝΘΡΩΟΣ βγαίνει τρίς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπύεται σὲ 8—9 γελιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτός γιὰ συνδρομητὴς ἂν ἐπιπέσει πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποδέλπουσιν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γυναικὴ πηλῆνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Νοσοκομεῖον.

Ἄφχει μὲ παροσμῖα τοῦ Εὐαγγέλιου:—Κανένα πράγμα κρυφὸ, δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ μὴ γίνῃ φανερό.

Τὸ καθήκει—θέλω νὰ πῶ τὸ καθήκον, κάθε τιμίου ἐφημεριδογράφου, εἶνε νὰ γράφῃ τὴν ἀλήθεια, χωρὶς νὰ λαβαίνει ὑπ' ὄψιν φιλίαν, παρακαλέσεις ἢ παραδες, διότι τότε δὲν εἶνε πλέον ἐφημεριδογράφος, ἀλλὰ ἓνα κνώδαλο, τὸ ὅποιον μεταχειρίζεται τὴν μεγαλειότητα καὶ εὐγενέστερη ἐπιστήμη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ κερδοσκοπᾷ, νὰ γεμίσῃ τὴν παραδαρμένη του.

Γι' αὐτὸ βλέπετε κάθε λίγο καὶ λιγάκι νὰ ξετροπώνῃ καὶ ἀπὸ μιὰ πατσαβουρίσκα ἢ ὀποῖα ζῆ δυὸ τρεῖς ἐβδομάδες καὶ ἐπειτα τινάζει τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς πείνας.

Ὅλοι δὲ αὐτοὶ οἱ πατσαβουρογραφίσκοι βγάζουν τὰ ἀηδέστατα πατσαβουρία τους, ἢ γιὰ νὰ χύσουν τὸ φαρμάκι ἐναντίον κίνενης ἐχθροῦ των, ἢ γιὰ ν' ἀρπάξουν κάμμειαν πεντάρα καὶ κοκορεύονται, ὅτι τάχα τους, —νὰ, καὶ ἐγὼ εἶμαι πατσαβουρογράφος.

Ὁ Φιλήμων, ὁ Κορομυαλᾶς, ὁ Καμπούρογλου, ὁ Καρύδης, ἐκείνοι ποὺ γράφουν τὴν Παλιθροσεία, ὁ Ἀνεξάρτητος ὁ Ἀγγελόπουλος τῶν Νέων Ἰδεῶν, τόσο ἄλλοι κ' ἐγὼ τελευταῖος φάγαμε τὴ ζωὴ μας στὸ γράψιμο γιὰ νὰ μάθωμε νὰ γράφωμε, ὡς καθὼς καὶ οἱ συντάχτες τοῦ Μη Χάρεσαι καὶ Ραμπαγᾶ.

Ἀπὸ δεκαπέντε χρονῶν μωρὸ παιδί γράφω ἐγὼ, ὡς ποῦ νὰ φθάσω νὰ βγάλω τὸν Παλιθροσεία γιὰ σὰς τοὺς παλιθροσείας, καὶ τοῦ κράτησιν τὴν τιμὴν τοῦ ἀψιλωτέρα καὶ ἀπὸ θρόνο βασιλέα. Κάνεις πολίτης, κάνεις χρυσογάδρος, κάμμειαν ἐξουσίαν δὲν ἔχει λόγο παρκαίνου ἐναντίον μου, ἢ διότι με δελέασαν με ὑποσχέσεις, ἢ ὅτι με παρακάλεσαν, ἢ ὅτι με φοβέρισαν με δηλίασαν νὰ μὴ γράψω, ἐκείνο ποῦ μοῦ ὑπαγορεύει ἢ συνειδήσεις, τὸ δίκαιον.

Κάνεις πτωχὸς ἦρθε στὸ σπίτι μου καὶ ἔφυγε παραπονεμένος ἀπὸ μένα τὸν πτωχότερον.

Θὰ μοῦ πῆτε καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαινώ τὸν ἐαυτό μου; Ὅχι, συμπολίταις, ἀλλὰ ὅποιος σιωπᾷ θάφτεται ζωντανός.

Καὶ πρὸς ποῖο σκοπὸ σὰς κάνω αὐτὴ τὴν ἀπολογία; Εἶμαι κατηγορούμενος; Ὅχι. Ἀλλὰ θέλω νὰ χῶ τὸ κούτελό μου παστρικὸ, ὅπως καὶ τὸ χῶ καὶ νὰ μὴ μοῦ λέν, ὅτι κατηγορῶ τὸν ἓνα γιὰ νὰ ὑπερασπιστῶ τὸν ἄλλο βρωμάνθρωπο.

Ἐγὼ ἔχω πάντοτες τῶν προπατόρων μας ἓνα ἀπὸ τὰ γνωμικὰ στὸ νοῦ, καὶ πρὸ πάντων ἐκείνο ποῦ λέει:

Φιλτάτος Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια.

Ὅλοις αὐταῖς τῆς περιτολογίαις ἀνεγκάσθηκα νὰ σὰς τῆς γράψω, γιὰτὶ στὴν Ἐφημερίδα τοῦ Κορομυαλᾶ με κατηγοροῦν μερικοὶ, γιὰ κείνα ποῦ ἔγραψα γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο τῆς Κυριακῆς, ὅτι τὰ γράψα χαριστικὰ γιὰ τὸν διευθυντὴ Μαράτο.

Τὸν Μαράτο τὸν κατηγορῶσα σὲ πολλὰ φύλλα τοῦ Παλιθροσεία γιὰ τὴν ἀδράνειά του καὶ πρὶξ σριξ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἐγὼ εὐγανα στὰ φῶρα μερικῆς μόνο μερμπατοδουλειᾶς ποῦ συνέβηκεν στὸ Νοσοκομεῖο, γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦμε ὄχι τὰ πρόσωπα τοῦ νοσοκομεῖου, ἀλλὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀσθενεῖς.

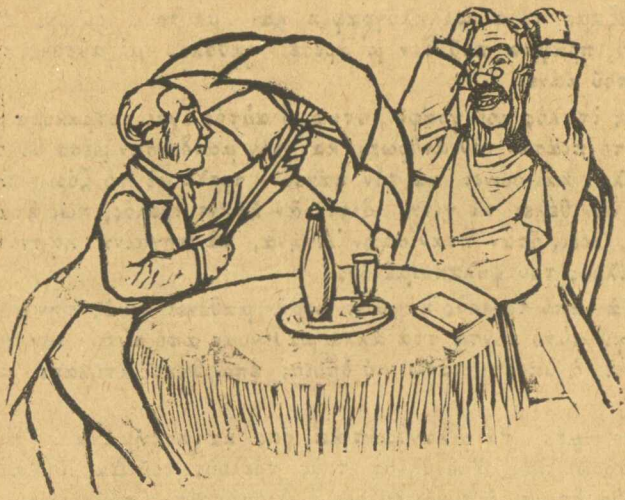
Τώρα τρώγονται, τώρα ἔφτασαν τὰ πράγματα στὰ δικαστήρια, τώρα ἀνακατεύτηκαν ἀδερφάτα, συμβούλια δημοκρικὰ, δῆμωχοι καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ξεσκεπαστήκαν ὅλα.

Ἔως ἐδῶ ἦταν τὸ δικαίωμά μου νὰ προχωρήσω, τώρα ἄς φαγωθοῦν στῆς ἄλλης ἐφημερίδες οἱ κατηγορούμενοι, καὶ περισσότερο στὰ δικαστήρια.

Ἀνακάτεψα τὴ λάσπη καὶ νύφτω τώρα τὰς χεῖρας, κ' ἄς πᾶν νὰ ξελασποθοῦν κείνοι ποῦ ἦταν καὶ εἶνε πεσιμένοι στὴ λάσπη.

Ἄλλὰ ἀπάνω σ' ὄλα

αὐτὰ δὲν μπορῶ νὰ σωπῆσω καὶ ἓνα πράγμα τὸ ὅποιον με κέντησε λιγάκι ἀπὸ τὴ διατριβὴ ποῦ ἔχουν οἱ κατηγορούμενοι στὴν χθεσινὴ Ἐφημερίδα, ὅτι δηλαδὴ μὲ κλεψὰ δέκα δραχμῶν τὴν ἔκκα δέκα γελιάδων.

Ξενοδοχεῖα Φαλήρου

Δέκα δραχμαὶς ἓνα μπουκάλι κρασί. "Υψίστε Θεέ.

Ἐξηταβελονιά

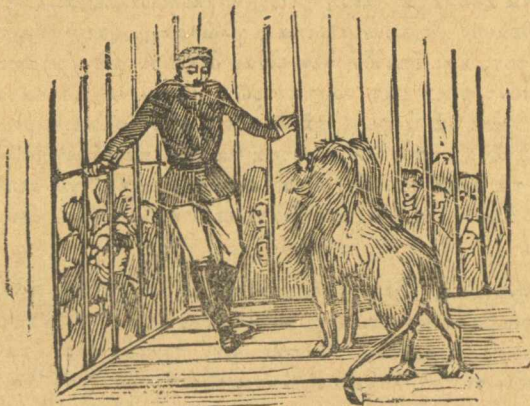
λέγεται ἐκεῖνη ἡ δουλειὰ πού κάνουν οἱ ἐξηταβελώνιδες, οἱ ὁποῖοι τὰ θέλουν ὅλα νὰ τὰ κάνουν σέ βάρους ἄλλων.

Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ θεατρίνοι στέλνουν στούς καλλίτερους ἐφημεριδογράφου εἰσητήρια τῆς δωρεᾶς, αὐτὰ δὲ τὰ εἰσητήρια οἱ ἐφημεριδογράφοι κατὰ συνήθεια τὰ δίνουν στούς τυπογράφου τοὺς ἐργάτας τοῦ Λαοῦ καὶ πηγαίνουν στὰ θέατρα διότι οἱ περιεσσότεροι ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφου ἔστω μὲ τὸ νὰ ἦναι οἰκογενειάρχαι πληρώνουν καὶ πηγαίνουν στὰ θέατρα μὲ τῆς οἰκογενειαίς του.

Ἄλλὰ ποῖος ἤθελε πιστέφει, ὅτι μερικοὶ πλουσιώτατοι τυπογράφοι, δηλαδὴ καταστηματαρχίδες, πῶς πέρνουν αὐτὰ τὰ εἰσητήρια πού διαθέτουν οἱ δημοσιογράφοι γιὰ τοὺς φτωχοὺς ἐργάτας καὶ πηγαίνουν στὰ θέατρα.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο γίνεται διπλῆ ζημία, πρῶτο γιὰτὶ καθυστερεῖται τῆς ἠθικωτέρας διασκεδάσεως ὁ φτωχὸς ἐργάτης καὶ δεύτερο, διότι οἱ φτωχοὶ θεατρίνοι μὲ τὸ νὰ πηγαίνουν τῆς δωρεᾶς ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος πλουσιοὶ πιάνουν τὴ γάτα ἀπὸ τὰ νύχια.

Ἄλλο μέσο σωτηρίας δὲν ὑπάρχει, παρὰ νὰ προσέχουν οἱ ἐφημεριδογράφοι σὲ ποιούς δίνουν τὰ εἰσητήριά του, γιὰτὶ εἶναι ἀματία νὰ ἐργάζωνται οἱ θεατρίνοι καὶ νὰ ψοφῶν τῆς πείνας.

Τὰ λιοντάρια τοῦ Φαλήρου.

Τὸ παιδί

πού μὲ γυρεῖ με βρίσκει αὔριο τὴν ὥρα καὶ στὸ μέρος πού θὰ προσδιορίσῃ μὲ γράμμα του, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ στείλῃ τὸ πρῶτὸ στὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Τρίμη.

Ορίστε σοῦπα Φαληρικὴ, πού ἀντίε γιὰ ψάρια βγάσεις γυαλιά.

Γιὰ τὸ σχολεῖον

τῶν ὑπαξιωματικῶν ὅσα μῦχετε στελμένα θὰ τὰ γράψωμε μεθαύριο μὲ ἔκτασι, ὅσοι δὲ ἀπὸ τοὺς ἐντίμου ἀνταποκριτὰ, μοῦ στείλατε παράδες τοὺς ἔλαβα, ὅσοι δὲ δὲν στείλατε οὐκ ἔστιν φύλλο ἀπὸ σήμερον.

Σεισμοὺς κρασοπατέρα πού στηλώνει τὰ σπύτια!

Πουλοῦνται

στοὺς Ἀμπελοκήπου τὰ σταφύλια, δηλαδὴ τὸ φετεινὸ εἰσόδημα τοῦ σταφυλαμπελιοῦ ἀπὸ δέκα στρέμματα τοῦ Παντελοῦ Παπαδάκη τοῦ ἐκ Παπαδάκων Παπαδάκη. Τὸ ἀμπέλι αὐτὸ εἶναι περιπεριυπερπεριπεφραγμένον διὰ μαντρογυρίσμα του, καὶ ἔχει μέσα καὶ ροδίταις, πού δὲν κάνουν γιὰ τίποτα ἄλλο παρὰ μόνο γιὰ νὰ τρώῃ ἡ μάνα καὶ τοῦ παιδιοῦ νὰ μὴ δίνῃ. Ἐμπρὸς λοιπόν, μάρε, βῆμα ὁδοιπορικὸν στὸ ἀμπέλι τοῦ Παπαδάκη, καὶ ἢ θὰ σὰς γελάσῃ ἢ θὰ τὸν γελάσετε.

ΦΑΛΗΡΟΝ. Τί λέε ἀδερφέ, μιὰ μπουτίλια ρετινιάτο εἰκοσιπέντε δραχμαίς καὶ τὸ γράφετε καὶ στὴ λίστα ;